

228
faciam brevi, ut Reverenda Dignitas Tua ex libro
intelligat. Vos qui ad Ecclesiam Britannicam gubernatis,
vacua sedetis, facite in communica causa nobiscum,
ut sedatis dissensionum turbis, quantum in vo-
bis est, veritatem et pacem posteritati velim,
quam. Deus Te, Reverendissime Praesul, diu Ec-
clesia et suis servet. Heidelbergae 4. Febr. 1614.

Reverendissimo Jacobo Magnae Britanniae
Regi.

177
Inclutissime Rex, Domine clementissime: Ad ve-
stram Majestatem mitto per vicarium apostolicum parvo,
imploratione magna. Iste quidem, ut ipsam sit opor-
tuela, quam illi vestra legendo vel audiendo cogno-
scere dignetur: Haec vero, quae ad rem maximam,
Unionem, Synodum, pacem Evangelicorum concili-
andum vestrae Majestatis imploratur auctoritas.
Necessitatem rei distractis diuturna legitur.
Difficultatem tempora superiora docuerunt. Ita,
cultasem praesentia tandem promittunt: quae
non Theologos omnino ad rem magis cogno-
scit, certe Monarchas et principes viros ad tanti
moleminis negotium desideratissimos nobis pro-
genisse, vel potius. Si divergentes videntur esse sen-
tira. In his cum Deo C. M. singulari gratia Ma-
jestatem vestram ad fidei Catholicae Apostolicae
dejectionem primo throno manu collocaverit.
Eidem prima cura et auctoritas me rito in-
cumbere videtur. Isti vicin Rex Symbolorum, quem
in haec sancto studio magis ipsa affinitas sociat,
sed. Sicut imperii Doctores et Principes Evan-
gelici, quos ad opem Domini promptos inveniet Re-
gia vestra Majestas. Desideris nostris sed diu Roma-
na Synagoga triumphat. Et composito veniet tandem
Ecclesiae

— pax una triumphis
innumeris potior.

Ego minimis laborum Dei annos aliquam multos
non absq; dolore et labore certamina vidi: minucere
studui. Extremum tandem hunc addere visum est
conatum: cui si Dominus à caelo benedixerit, gloria
Domino erit: fructus Ecclesie: gratia & Majestatis
vestrae in mortaliis sebetur.

His Regiam Majestatem vestram Divinae gratiae in
plurimos annos laudam vos & erandam, suppliciter
commendo: Eandem vero, quod initio à me facta
oportuit, ut studium absq; ausum hanc meum
serena fronte accipias, humiliter oro. Hei,
Lilborge 11. April. 1614.

178.

Ad Serenissimum Regem Danicae
Christianum IV.

Venerit, Rex potentissime, ad limina Majestatis Tuae
pernicem hoc meum epistolae parvo, ut ipsum sit
epistola, quam Majestas Tua legendo vel audien-
do cognoscere non dedignetur. Haec vero, quia
ad rem maximam, Unionem, Concordiam, Pacem &
evangelicorum conciliandam Majestatis Tuae imple-
rit auxilium. Necessitatem rei distractio diutur-
na requirit: Difficultatem tempora superiora a-
louerunt. Facultatem praesentia tandem promit-
tant: quippe, quae, si non Theologos omnino ad res
magis compositos, certe Monarchas et Principes
vires ad tanti Moliminis negotium desiderat
fessimos nobis tandem properuisse, vel probo
serenitate ad hoc videntur esse fortita. In his
cum Deus per O. M. singulari gratia Majestati
seru Tuam in thronum Regium exeris, ad ean-
dem tanta rei curam regulam pertinere jure
divino non est dubium. Eris ad laetam viciam. Rex
illaque Britanniae quem in hoc sancto studio
Magister ipsa affinitas sociabit. Erant jure rei
lectores et Principes Evangelici, pro ad regem Domini